

Załącznik nr 4 do Standardów Ochrony Małoletnich

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU ZDARZEŃ NADZWYCZAJNYCH ORAZ INNYCH ZDARZEŃ ZAGRAŻAJĄCYCH ZDROWIU LUB ŻYCIU WYCHOWANKÓW

§ 1.

Zasady ogólne interwencji

1. Celem procedur interwencji jest zapewnienie bezpieczeństwa przebywającym w ośrodku wychowankom i pracownikom oraz ujednoczenie postępowania interwencyjnego.
2. Procedury określają:
 - a. zasady współpracy pomiędzy personelem, służbami i instytucjami działającymi na rzecz ochrony dzieci;
 - b. zasady działań interwencyjnych i dokumentowania zdarzeń nadzwyczajnych definiowanych na podstawie katalogu wydarzeń nadzwyczajnych określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700 ze zm.).
 - c. zasady działań interwencyjnych i dokumentowania zdarzeń zagrażających zdrowiu lub życiu dziecka nieujętych w katalogu wydarzeń nadzwyczajnych określonych powyższą ustawą, w przypadku których obowiązują wewnętrzne procedury interwencji.
 - d. zasady działań interwencyjnych i dokumentowania zdarzeń zagrażających zdrowiu lub życiu personelu
3. Osobami odpowiedzialnymi za stosowanie procedur są wszyscy członkowie personelu, w tym szczególnie: dyrekcja ośrodka, wychowawca inspekcyjny lub inny pracownik pedagogiczny sprawujący opiekę nad wychowankiem, wyznaczona osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka oraz osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku.

§ 2.

Informacja o zdarzeniu

1. Informacje o zaistniałych zdarzeniach są zgłaszane na bieżąco dyrekcji ośrodka.
2. Za przekazanie informacji odpowiada osoba, która powzięła wiedzę o danym zdarzeniu.
3. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez dyrekcję ośrodka, informuje się wyłącznie osobę odpowiedzialną za ochronę dzieci.
4. Dyrekcja ośrodka na podstawie informacji, decyduje o dalszych działaniach w celu wyjaśnienia zdarzenia:
 - a) kwalifikacji zdarzenia jako nadzwyczajnego zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700 ze zm.).
 - b) kwalifikacji zdarzenia jako zagrażającego zdrowiu lub życiu dziecka, nieujętego w katalogu zdarzeń nadzwyczajnych, w przypadku których obowiązują wewnętrzne procedury interwencji.
 - c) kwalifikacji zdarzenia jako zagrażającego zdrowiu lub życiu personelu
5. W zależności od decyzji kwalifikacyjnej dyrekcji ośrodka, obowiązuje postępowanie opisane w dalszej części procedur interwencji.

6. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka lub wyznaczony pracownik pedagogiczny prowadzi rejestry zdarzeń zagrażających zdrowiu lub życiu dziecka i rejestr zdarzeń nadzwyczajnych
7. W sytuacji braku kontaktu z dyrekcją ośrodka lub konieczności natychmiastowego zastosowania procedur, decyzje w ramach procedury podejmuje wychowawca/nauczyciel inspekcyjny.
8. O wszystkich wydarzeniach są niezwłocznie informowani opiekunowie wychowanków oraz zgodnie z przepisami szczegółowymi - sąd rodzinny i Policja.
9. Ośrodek prowadzi systematyczne badania poziomu bezpieczeństwa wychowanków i personelu oraz dokonuje nie rzadziej niż dwa razy w roku analizy realizacji procedur.

§ 3.

Rodzaje zdarzeń nadzwyczajnych

1. Zdarzenia nadzwyczajne są określone w art. 87 ust.12 Ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. Obejmują:
 - a) bunt wychowanka,
 - b) ucieczkę wychowanka z terenu ośrodka,
 - c) ucieczkę wychowanka spoza ośrodka,
 - d) pobicie wychowanka,
 - e) pobicie pracownika ośrodka lub innej osoby przez wychowanka,
 - f) bójkę z udziałem wychowanka,
 - g) pożar, katastrofę lub klęskę żywiołową,
 - h) zamach terrorystyczny lub napaść na ośrodek,
 - i) autoagresję wychowanka powodującą konieczność hospitalizacji lub udzielenia specjalistycznej pomocy medycznej,
 - j) samobójstwo wychowanka albo usiłowanie jego dokonania,
 - k) śmierć wychowanka,
 - l) śmierć pracownika lub innej osoby na terenie ośrodka,
 - m) użycie przez wychowanka substancji psychoaktywnej,
 - n) zgwałcenie wychowanka lub inny czyn noszący znamiona przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności z udziałem wychowanka,
 - o) znęcanie się nad wychowankiem;
2. Zasady rejestrowania i zgłaszania wydarzeń nadzwyczajnych określa ustawa i rozporządzenia.
3. O zdarzeniach nadzwyczajnych są informowane instytucje sprawujące nadzór nad ośrodkiem zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4.

Ogólna procedura reagowania w przypadku wydarzeń nadzwyczajnych

1. Dyrekcja ośrodka i/lub wychowawca inspekcyjny podejmują wszelkie działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa wychowankom, a szczególnie zapewnienia bezpieczeństwa wychowankom skrzywdzonym, w tym koordynują zadania wszystkich osób będących na dyżurze.
2. Wychowawca lub inny pracownik pedagogiczny informuje niezwłocznie dyrekcję ośrodka, oraz o ile jest to wymagane, po konsultacji z dyrektorem, inne służby.
3. Personel pracujący z dzieckiem skrzywdzonym zobowiązany jest do udzielenia pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź w przypadku, kiedy dziecko doznało poważnych obrażeń do zapewnienia adekwatnej do sytuacji opieki medycznej.
4. Pracownik pedagogiczny w szczególnych wypadkach (jeśli dotyczy) jest zobowiązany zabezpieczyć miejsce zdarzenia do czasu przyjazdu Policji.
5. W sytuacji, gdy sprawcą jest wychowanek i jest on agresywny, zagraża zdrowiu swojemu lub innych wychowanków, osoba pracująca z wychowankiem ma obowiązek go odizolować oraz na bieżąco monitorować jego zachowanie.
7. Na podstawie informacji dyrektor ośrodka podejmuje niezwłocznie decyzję o kwalifikacji wydarzenia i wypełnia dalsze czynności zależnie od kwalifikacji wydarzenia.
8. Sporządza się plan pomocy dziecku skrzywdzonemu zwany „Planem wsparcia”.

§ 5.

szczegółowe procedury w przypadku wybranych wydarzeń nadzwyczajnych,

I. PROCEDURA REAGOWANIA W PRZYPADKU ZBIOROWEJ LUB INDYWIDUALNEJ UCIECZKI

1. W przypadku stwierdzenia ucieczki, samowolnego oddalenia się z placówki osoba pracująca z danym wychowankiem/wychowankami informuje o tym fakcie dyrekcję ośrodka.
2. Wychowawca pracujący z danym wychowankiem informuje drogą e-mailową właściwą jednostkę Policji przesyłając protokół powiadomienia o ucieczce.
3. Dyrekcja ośrodka zawiadamia właściwy Sąd rodzinny o dokonanej ucieczce.
4. W przypadku doprowadzenia wychowanka do ośrodka, wychowawca przyjmujący sprawdza ogólny stan zdrowia wychowanka.
5. W przypadku doprowadzenia wychowanka i uzasadnionym podejrzeniu, że jest w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, użycie środków psychoaktywnych lub jego stan zdrowia może wymagać interwencji medycznej pracownik pedagogiczny ma prawo zażądać od osób doprowadzających zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia i braku przeciwwskazań do pobytu w ośrodku.
6. Pracownik pedagogiczny przyjmujący wychowanka rejestruje wydarzenie w książce dyżurów i wypełnia dokumentację zgodnie z przepisami szczegółowymi dotyczącymi wydarzeń nadzwyczajnych.

II. PROCEDURA REAGOWANIA W PRZYPADKU PODEJRZENIA LUB UŻYCIA PRZEZ MAŁOLETNIEGO SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNEJ

Obejmuje: spożywanie alkoholu na terenie ośrodka lub przybycie do ośrodka pod wpływem alkoholu; spożywanie substancji psychoaktywnej, w tym lekarstw w celu wprowadzenia się w stan odurzenia lub przybycie w tym stanie do ośrodka.

1. W przypadku stwierdzenia zachowania wskazującego na możliwość spożycia alkoholu lub substancji odurzających, wychowawca przeprowadza z wychowankiem rozmowę. W przypadku potwierdzenia powyższego faktu na podstawie wywiadu i obserwacji, powiadamia o tym dyrektora i sporządza notatkę służbową i wpis w arkuszu obserwacyjnym.
2. W zależności od stanu zdrowia i zachowania wychowankowi udzielana jest adekwatna pomoc przedmedyczna bądź medyczna.
3. Gdy wychowanek jest agresywny bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób, wychowawca pracujący z danym wychowankiem może podjąć - po konsultacji z dyrekcją ośrodka - decyzję o wezwaniu Policji.
4. Wychowawca pracujący z danym wychowankiem na bieżąco kontroluje stan zdrowia wychowanka i jego zachowanie.
5. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że wychowanek jest po użyciu substancji psychoaktywnej, w szczególności, jeżeli wskazuje na to zachowanie nieletniego a on się do tego nie przyznaje, przeprowadza się badanie w celu ustalenia w organizmie nieletniego obecności takiej substancji przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego.
6. Badanie przeprowadza dyrektor ośrodka lub pracownik pedagogiczny upoważniony przez dyrektora ośrodka
7. Badanie zostaje przeprowadzone zgodnie z obowiązującym prawem
8. Niezwłocznie po przeprowadzeniu badania, nieletniego poucza się o prawie, terminie i sposobie żądania weryfikacji.
9. Żądanie weryfikacji wyników badania należy zgłosić bezpośrednio po przeprowadzeniu badania potwierdzającego obecność substancji psychoaktywnej w organizmie nieletniego, nie później niż 12 godzin po zakończeniu badania.
10. Przeprowadzenie badania dokumentuje się w protokole.
11. W przypadku gdy nieletni odmawia poddania się badaniu albo w przypadku ustalenia obecności substancji psychoaktywnej w organizmie nieletniego, dyrektor ośrodka lub upoważniony pracownik zawiadamia sąd rodzinny albo organ prowadzący postępowanie i rodziców/prawnych opiekunów.
12. Przy wypisie wychowanka ze szpitala lub odmowie przyjęcia do szpitala wychowanka będącego pod wpływem substancji psychoaktywnych, wychowawca prosi lekarza o pisemne zaświadczenie o tym, że wychowanek nie stanowi już zagrożenia dla siebie i otoczenia.

13. W przypadku podejrzenia zażycia przez wychowanka substancji psychoaktywnych, wychowankowi zawieszają się podawanie leków psychotropowych do czasu konsultacji z lekarzem.
14. W przypadku powtarzającego się zażywania środków psychoaktywnych, należy podjąć próbę zmotywowania wychowanka do skonsultowania się z terapeutą uzależnień w celu podjęcia adekwatnych środków terapeutycznych lub leczniczych.

W PRZYPADKU, GDY WYCHOWAWCA ZNAJDUJE NA TERENIE PLACÓWKI SUBSTANCJĘ PRZYPOMINAJĄCĄ WYGLĄDEM NARKOTYK POWINIEN PODJĄĆ NASTĘPUJĄCE KROKI:

- A. Wychowawca, zachowując środki ostrożności, zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu Policji.
- B. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora i w uzgodnieniu z nim wzywa Policję
- C. Po ewentualnym przyjeździe Policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję oraz informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.
- D. Wychowawca sporządza notatkę służbową.

III. PROCEDURA REAGOWANIA W PRZYPADKU PODJĘCIA PRÓBY SAMOBÓJCZEJ ALBO AUTOAGRESJI WYCHOWANKA POWODUJĄCEJ KONIECZNOŚĆ HOSPITALIZACJI LUB UDZIELENIA SPECJALISTYCZNEJ POMOCY MEDYCZNEJ.

Stany depresyjne (zarówno w sytuacjach kryzysowych, jak i przy postępującym obniżaniu się nastroju).

1. Wychowawca zapewnia szczególną opiekę wychowankowi oraz przeprowadza z nim rozmowę wychowawczą.
2. Wychowankowi zapewnia się opiekę psychologiczną i zachęca go podjęcia specjalistycznej terapii.
3. Wychowanek w najbliższym możliwym terminie powinien być skonsultowany psychiatrycznie.
4. Wychowawca pracujący z wychowankiem lub psycholog uwrażliwiają pozostały personel, na niepokojące sygnały mogące świadczyć o możliwości pojawienia się myśli samobójczych.

Zgłaszanie tendencji samobójczych.

5. Wychowawca pracujący z wychowankiem powiadamia dyrektora ośrodka i w razie konieczności pogotowie ratunkowe.
6. W przypadku, gdy jest to jedyna czynność uniemożliwiająca wychowankowi podjęcia próby samobójczej w danym momencie może zostać zastosowany środek przymusu bezpośredniego.

Podjęcie próby samobójczej albo autoagresja wychowanka powodująca konieczność hospitalizacji lub udzielenia specjalistycznej pomocy medycznej.

7. Wychowawca lub inny przeszkolony pracownik udziela wychowankowi pierwszej pomocy przedmedycznej.
8. Wychowawca pracujący z wychowankiem lub inny pracownik powiadomią pogotowie ratunkowe i zabezpiecza miejsca zdarzenia.
9. Wychowawca lub inny pracownik informuje o zaistniałej sytuacji dyrektora ośrodka, który wykonuje dalsze czynności formalno - prawne.
10. W przypadku osoby małoletniej – wychowawca lub inny pracownik powiadamia opiekuna prawnego o zaistniałej sytuacji, stanie zdrowia dziecka i miejscu jego pobytu.
11. Wychowawca sporządza wpis do książki dyżurów, notatkę w arkuszu obserwacyjnym i notatkę służbową.

§ 6.

Zdarzenia zagrażające zdrowiu lub życiu dziecka, w tym nieobjęte wykazem zdarzeń nadzwyczajnych

1. Ośrodek podejmuje działania interwencyjne w każdym przypadku krzywdzenia małoletniego, nawet jeśli nie mieści się on w katalogu zdarzeń nadzwyczajnych
2. W zależności od osoby sprawcy krzywdzenia wyróżnia się:
 - a) zgłoszenie lub podejrzenie krzywdzenia rówieśniczego, jeśli podejrzanym sprawcą jest wychowanek;
 - b) zgłoszenie lub podejrzenie krzywdzenia wychowanka ze strony opiekuna lub innej osoby bliskiej,
 - c) zgłoszenie lub podejrzenie krzywdzenia wychowanka przez osobę trzecią, w tym pracownika ośrodka.

§ 7.

Działania podejmowane przy ujawnieniu lub podejrzeniu krzywdzenia rówieśniczego

Ustala się następujący sposób postępowania w przypadku czynu o stosunkowo niskiej szkodliwości (np. popchnięcie, kopnięcie, wyzywanie, niewłaściwe odnoszenie się do siebie).

1. Wychowawca zdecydowanie, nie wdając się w dyskusję, przerywa negatywne zachowanie sprawcy wobec osoby krzywdzonej. Jeżeli jest taka konieczność rozdziela strony.
2. Wychowawca ocenia zagrożenie i podejmuje decyzję o rodzaju dalszej interwencji i dokonuje wpisu do arkusza obserwacyjnego.

Ustala się następujący sposób postępowania w przypadku czynu o dużej szkodliwości (np. stworzenie zagrożenia dla życia i zdrowia własnego lub innych, uszkodzenie ciała, zdarzenia nadzwyczajne w MOW wg katalogu Ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich itp.):

3. Wychowawca stanowczo, przerywa negatywne zachowanie sprawcy wobec osoby krzywdzonej, w razie potrzeby rozdziela strony. W uzasadnionych przypadkach może zastosować środki przymusu bezpośredniego zgodnie z ustawą.
4. Wychowawca ocenia zagrożenie i podejmuje decyzję o rodzaju dalszego postępowania; W przypadku okaleczeń lub innego uszczerbku na zdrowiu udziela się wychowankom pierwszej pomocy przedmedycznej.
5. W sytuacjach zagrażających życiu i zdrowiu wychowanków wychowawca wzywa pogotowie ratunkowe, powiadamia policję i zabezpiecza miejsce zdarzenia.
6. Wychowawca o zdarzeniu zawiadamia dyrektora ośrodka oraz rodziców/opiekunów prawnych oraz w razie konieczności placówkę opiekuńczo-wychowawczą i sporządza wpis do arkusza obserwacyjnego i/lub notatkę służbową.
7. Dyrektor ośrodka podejmuje działania zmierzające do wyjaśnienia sytuacji, a następnie podejmuje kroki formalno – prawne oraz zapewnia osobie pokrzywdzonej i sprawcy pomoc psychologiczno-pedagogiczną

Ustala się sposób postępowania w przypadku czynów takich jak: kradzież, dewastacja mienia, posiadania przedmiotów niedozwolonych.

8. Wychowawca niezwłocznie powiadamia Dyrektora Ośrodka o dokonanej dewastacji mienia oraz podejmuje próbę wyjaśnienia okoliczności zdarzenia. Przy stwierdzeniu celowego niszczenia mienia ośrodka powiadamia się rodziców/opiekunów prawnych, którzy ponoszą odpowiedzialność materialną za szkody.
9. Wychowawca po otrzymaniu informacji o podejrzeniu kradzieży próbuje ustalić okoliczności zdarzenia oraz osoby biorące w nim udział i postępuję zgodnie z regulaminem placówki. Przy stwierdzeniu kradzieży zobowiązuje wychowanka do oddania skradzionej rzeczy lub pokrycia kosztów.
10. O zdarzeniu zawiadamia dyrektora ośrodka, wychowawców grupowych, rodziców/opiekunów prawnych oraz w razie konieczności placówkę opiekuńczo-wychowawczą i sporządza wpis w arkuszu obserwacyjnym. Dyrektor ośrodka lub wyznaczony pracownik pedagogiczny w przypadku popełnienia czynu zabronionego lub przestępstwa powiadamia policję i sąd.
11. Przy posiadaniu przez wychowanka przedmiotów niedozwolonych i niebezpiecznych wychowawca nakłania wychowanka do oddania przedmiotu, którego posiadanie jest zabronione, w przypadku oddania przedmiotu zabezpiecza go i powiadamia dyrektora oraz w zespole wychowawczym wyjaśnia sytuację.
12. W przypadku odmowy oddania przedmiotu zawiadamia dyrektora ośrodka, który wzywa policję a w przypadku, gdy jego użycie może stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia wychowanka bądź jego otoczenia, wychowawca – po konsultacji z dyrektorem – zawiadamia policję
13. O zaistniałej sytuacji wychowawca powiadamia rodziców/prawnych opiekunów i sporządza wpis w arkuszu obserwacyjnym.

§ 8.

Działania podejmowane przy ujawnieniu lub podejrzeniu krzywdzenia przez pracownika lub osoby dopuszczonej do działalności z małoletnimi

1. Dyrektor ośrodka dokonuje kwalifikacji zdarzenia w zależności od tego, czy:
 - a. doszło do przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, znęcania, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest życie pokrzywdzonego dziecka;
 - b. doszło do pokrzywdzenia dziecka innymi typami przestępstw;
 - c. doszło do jednorazowego incydentu krzywdzenia fizycznego lub psychicznego;
 - d. doszło do innej niepokojącej sytuacji wobec dziecka.
2. W każdym przypadku krzywdzenia wychowanka ze strony osoby trzeciej, w tym pracownika ośrodka:
 - a. obejmuje się wychowanków i pracowników dodatkowymi działaniami profilaktycznymi i edukacyjnymi z zakresu przeciwdziałania i zgłaszania przemocy, np. szkoleniami i warsztatami;
 - c. przeprowadza się dodatkową ankietę dotyczącą poczucia bezpieczeństwa wychowanków i personelu, np. w postaci ankiet.
3. Jeśli doszło do przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, znęcania, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest życie pokrzywdzonego dziecka lub skrzywdzenia dziecka innymi rodzajami przestępstw:
 - a. dyrektor powiadamia właściwą miejscowo jednostkę prokuratury lub Policję wysyłając pisemnie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa;
 - b. równolegle osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka zawiadamia o podjętych czynnościach opiekuna dziecka;
 - c. dyrektor ośrodka niezwłocznie odsuwa osobę podejrzaną o krzywdzenie dziecka od pracy do czasu wyjaśnienia sytuacji;
 - d. sporządza się plan pomocy dziecku skrzywdzonemu zwany „Planem wsparcia”;
 - e. w zależności od ustaleń właściwych organów - dyrektor ośrodka kończy współpracę lub rozwiązuje umowę z osobą z personelu, która dopuściła się krzywdzenia wobec wychowanka;
 - f. osoba odpowiedzialna za ochronę dzieci rejestruje wydarzenie w rejestrze podjętych i prowadzonych interwencji.
4. Jeśli doszło do jednorazowego incydentu krzywdzenia fizycznego lub psychicznego lub innej niepokojącej sytuacji wobec dziecka:
 - a. dyrektor ośrodka niezwłocznie przeprowadza postępowanie wyjaśniające wobec pracownika w sposób, który szanuje godność pracownika oraz godność wychowanka zgłaszającego zdarzenie. Postępowanie wyjaśniające powinno być prowadzone w sposób bezstronny.
 - b. jeżeli w toku postępowania wyjaśniającego zarzut zostanie potwierdzony dyrektor ośrodka przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu, który zachował się wobec dziecka niestosownie lub dopuścił do innego niepokojącego zachowania i w razie konieczności podejmuje działania dyscyplinujące wynikające z Kodeksu Pracy.

§ 9.

Postępowanie w przypadku krzywdzenia wychowanka ze strony opiekuna lub innej osoby bliskiej

1. Przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, a także innych osób wspólnie zamieszkujących, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym wolność seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienie i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.
2. W przypadku powzięcia wiarygodnej informacji o krzywdzeniu małoletniego przez osoby bliskie lub opiekunów prawnych dyrektor ośrodka w zależności od sytuacji może:
 - b. przeprowadzić rozmowę z wychowankiem w obecności psychologa.
 - c. zawiadomić właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka;
 - d. w przypadku podejrzenia przemocy domowej zawiadomić właściwy Ośrodek Pomocy Społecznej o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”;
 - e. zawiadomić sąd rodzinny występując z wnioskiem o wgląd w sytuację rodzinną dziecka;
 - f. zawiadomić prawnych opiekunów dziecka o podjętych działaniach, optymalnie rodzica/opiekuna niekrzywdzącego. Jeżeli jednak przekazanie tej informacji niesłoby zagrożenie dla dziecka, może odstąpić od tego kroku lub wykonać go w późniejszym terminie.
 - g. Jeśli sytuacja tego wymaga, dyrektor ośrodka może złożyć wniosek do prokuratury z informacją o potrzebie wydania zakazu zbliżania lub kontaktowania się z dzieckiem jako środka zapobiegawczego.
 - h. jeżeli sprawcą przemocy jest rodzic, złożyć do sądu rodzinnego pismo w przedmiocie zakazu kontaktów z dzieckiem, jeśli ich utrzymywanie poważnie zagraża dobru dziecka lub je narusza.
3. Podjęte działania umieszcza się w rejestrze podjętych i prowadzonych interwencji.

§ 10.

Postępowanie w przypadku przemocy ze strony wychowanków dotyczącej pracownika ośrodka lub osoby dopuszczonej do działalności z małoletnimi

1. W sytuacji, kiedy pracownik pedagogiczny/obsługi jest ofiarą przemocy (znieważenie, upokorzenie, przekroczenie granic fizycznych), należy podjąć opisane niżej działania.
2. Pokrzywdzony przekazuje informację dyrektorowi ośrodka o zdarzeniu związanym z agresją wychowanków i sporządza notatkę służbową ze zdarzenia.
3. Wychowawca, który jest ofiarą przemocy ze strony wychowanków nie może ukrywać tego faktu.
4. Dyrektor rozmawia z każdym sprawcą przemocy. Każdy wychowanek ponosi indywidualną odpowiedzialność za swoje czyny. Sprawcy ponoszą konsekwencje zgodnie z regulaminu placówki.

5. W przypadku znieważenia pracownika obsługi, dyrektor wyciąga konsekwencje wobec wychowanków i w uzasadnionych sytuacjach na wniosek pracownika może złożyć zawiadomienie jednostce policji o możliwości popełnienia przestępstwa.
6. Jeśli została naruszona godność funkcjonariusza publicznego w związku z pełnieniem swoich obowiązków i zachodzi podejrzenie, że zostało złamane prawo, dyrektor lub upoważniony pracownik zawiadamia jednostkę policji o możliwości popełnienia przestępstwa.